

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie M.T.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 listopada 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

kwestii dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa 452/16,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt XII K 33/14,

na podstawie art. 542 § 3 i 4 k.p.k.

zarządził:

1. stwierdzić niedopuszczalność wznowienia postępowania z urzędu;
2. doręczyć odpis zarządzenia skazanemu z pouczeniem o braku zażalenia.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego M.T. o „ponowne wszczęcie postępowania” prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa 452/16, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt XII K 33/14. W uzasadnieniu wniosku skazany podniósł, że w dniu 4 sierpnia

2016 roku, został aresztowany na terenie Królestwa Niderlandów, podstawą jego zatrzymania był wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie Europejski Nakaz Aresztowania, dotyczący dwóch spraw o sygn. VIII K 236/09 i VIII K 23/16. Sąd Naczelny w Amsterdamie, jak podniósł skazany, wyraził zgodę na wydanie skazanego jedynie do sprawy VIII K 236/09. Skazany karę odbywał do dnia 1 czerwca 2017 roku. Skazany podniósł, iż w czasie obowiązywania zasady specjalności toczyło się postępowanie międzyinstancyjne i zapadł wobec niego wyrok przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w dniu 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt II AKa 452/16, zmieniający wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt XII K 33/14.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, iż wniosek złożony do Sądu Najwyższego przez M.T., z uwagi treść zawartych w nim argumentów należało potraktować jako sygnalizację ewentualnego wznowienia postępowania z urzędu, zgodnie z treścią art. 542 § 1 i § 3 k.p.k. Niemniej jednak uwzględniając realia procesowe przedmiotowej sprawy, w świetle treści art. 542 § 4 k.p.k., rozstrzyganie w kwestii wznowienia postępowania z urzędu jest w sprawie niniejszej niedopuszczalne. Zgodnie bowiem z treścią art. 542 § 4 k.p.k., wznowienie nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w § 3, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji. Zgodnie zaś z § 3 postępowanie wznowia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1, przy czym wznowienie postępowania jedynie z powodów określonych w pkt 9-11 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż jest to kolejny wniosek skazanego M.T. o wznowienie postępowania, w którym skazany podnosi, iż w jego przypadku została naruszona zasada specjalności, bowiem został prawomocnie skazany w okresie jej obowiązywania. Co do tego wniosku skazanego Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 18 stycznia 2022 r., w sprawie o sygn. akt II KO 86/21, na podstawie art. 542 § 4 k.p.k. stwierdził niedopuszczalność wznowienia postępowania z urzędu. Ponadto zauważyć należy także, iż okoliczność, na którą

po raz kolejny powołuje się skazany, była również przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w związku z wniesioną przez obrońcę skazanego kasacją od przedmiotowego wyroku, do czego również odwołał się w swoim postanowieniu Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt II KO 86/21. Wprawdzie zarzut naruszenia zasady specjalności nie był zawarty ani w apelacji obrońcy skazanego ani w kasacji, ale został podniesiony na rozprawie kasacyjnej przed Izbą Karną Sądu Najwyższego w dniu 8 maja 2018 roku przez obrońcę skazanego M.T.. Obrońca wówczas podniosła zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 607e § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 14 maja 2018 r., rozstrzygając co do podniesionych w kasacji zarzutów, poddał analizie także ten podniesiony na rozprawie kasacyjnej i uznał wniesioną kasację za oczywiście bezzasadną. Zaznaczyć zatem należy, iż kwestia ewentualnego naruszenia zasady specjalności nie wyłoniła się po zakończeniu postępowania kasacyjnego, była natomiast znana Sądowi Najwyższemu w trakcie tego postępowania.

Uwzględniając powyższe okoliczności wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 542 § 4 k.p.k., niedopuszczalne jest ponowne badanie ewentualnego wystąpienia przesłanki do wznowienia postępowania z urzędu, bowiem podnoszona przez skazanego okoliczność była już przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

WB.

r.g.